No. 2855 Zaterdag 19 Juni 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50



HET MOOIST BIJ DE KRONING. Miss Patricia Morrison-Bell, wordt in Engeland als de mooiste figurante beschouwd bij de Kroningfeesten. Hier ziet men haar op weg naar het hof met haar moeder.

MODERNE HUWELIJKSOPVATTING

In ons artikel over het Vrouwenvraagstuk hebben we geschreven, hoe nauw dit vraagstuk samenhangt met de huwelijksopvattingen in de Maatschappij. In 't kort hebben we daarbij gewezen op de oude geschiedenis van het Romeinse Volk.

We lazen onlangs een artikel van de Jezuiet Lebuff in het tijdschrift „America" en waarvan we hier de hoofdinhoud willen weergeven, omdat het de verschillen tussen de Katholieke en de „moderne" huwelijksopvattingen op heldere wijze beschrijft.

„Opschriften in de dagbladen verkondigen:

„Voor de zesde maal getrouwd". „Een verzameling van polygamisten raakt slaags met de Braziliaanse troepen". „Een kolonie van polygamisten in Arizona groeit steeds aan". „Briefwisselaars", liefdeskameraden", „kinderen uit liefde geboren" — het staat er alles met vette letters op de voorpagina als mooie namen voor lelijke zaken. Inderdaad, de profeten op dit gebied roepen in onze tijd hard genoeg, en zelfs onze „fatsoenlijke" nieuwsbladen prijzen hun waren met de nodige luidruchtigheid aan. Zij hebben alle betamelijkheid laten varen, en de mens even naakt en schaamteloos als het dier gemaakt.

In zijn nieuwste werk: „De Toekomst van het Huwelijk in de Westerse Beschaving" verklaart Westermarck openlijk: „De echtscheidingswetten van de verschillende Westerse landen zullen ongetwijfeld altijd bijkomstige verschillen aanwijzen; maar ik denk dat men veilig voorspellen kan dat echtscheiding bij wederzijdse toestemming vroeger of later daarin algemeen zal worden erkend... De argumenten die daarvoor pleiten lijken onweerlegbaar". Dit is in overeenstemming met zijn gevaarlijker opvatting dat „omgang vóór het huwelijk" bijdraagt tot het geluk van man en vrouw; en de „affaires" van een man met andere vrouwen doen deze volgens hem slechts rijzen in de achting van zijn toekomstige echtgenote.

Westermarck is onbeschroomd en zonder reserves in zijn gevolgtrekkingen, zoals ook vele andere schrijvers van boeken en artikelen in periodieken. Als hun premissen eenmaal gegeven zijn, trekken zij daaruit ook de noodzakelijke conclusies. Wel heeft het een tijd geduurd vóór zij op dit punt aankwamen; maar nu zijn zij er.

In het begin wilden deze profeten van een nieuwe orde de banden van het huwelijk, in het belang der menselijke vrijheid, door echtscheiding losser maken. Zij zijn daarin geslaagd, en gescheiden echtgenoten trouwen en hertrouwen en trouwen nog weer eens opnieuw, en de huwelijksverbintenis is gemaakt tot een zuiver burgerlijke overeenkomst, die naar believen kan worden herroepen.

Deze mensen namen echter nog de waarde van een huwelijksband aan; en velen die echtscheiding verdedigden deden zulks met ernstige bedoelingen en zonder de samenleving in wanorde te willen brengen. Maar waarom zou men hier halt houden? Waarom eerst de zuiver burgerlijke overeenkomst sluiten om sexuële genietingen te kunnen bekomen? Waarom eigenlijk het huwelijk in het algemeen handhaven?

Om zich hier heldere begrippen te verwerven kan men het best beginnen met een onderzoek naar de grondbeginselen.

Elke man en elke vrouw van normale lichamelijke gezondheid zijn geschikte bewerkers der voortplanting, zelfs als hun vereniging slechts van voorbijgaande aard is. God maakte man en vrouw, zó als ze zijn, voor één bepaald doel: „groeit en vermenigvuldigt U".

Maar voor Westermarck en zijn school is de mens een dier en niet meer dan dat; en daarom ook kan de wijze van voortplanting der dieren door hem zonder bezwaar worden nagevolgd.

En hier denken we aan de vertoning op Curaçao van de film „Extasy", een product wat in beeld dezelfde leer verkondigde, en welke film na een eerste weigering, bij een tweede herkeuring, op last van de Procureur Generaal, zich een plaats onze Curaçaose Cines wist te veroveren.

Het is een van de vele aanklachten tegen het huidige systeem van de Curaçaose filmkeuring: een commissie, die zoveel slechter werkt als de vroegere, naarmate er meer geld als toelage voor de Keuringscommissie gegeven wordt.

Na dit intermezzo gaan we weer verder met onze principiële beschouwing.

Zoals we dus schreven: Westermarck en zijn school beschouwen in de mens een dier en niet meer dan dat.

Maar de mens in nu eenmaal méér dan een of andere willekeurige diersoort. Hij verschilt daarvan niet alleen naar het lichaam, maar naar het wezen. Hij is gedeeltelijk een „dier", ongetwijfeld — maar hij is geen dier van betere soort, maar van geheel verschillende soort. Zo verschillend dat zelfs zijn animale natuur soortelijk verschilt van die, welke het dier bezit. De mens heeft een geestelijk kenvermogen en een vrije wil. Omdat hij deze gaven ontving is hij onderworpen aan de zedenwet, dat wil zeggen: aan die Goddelijke verordeningen welke de menselijke geest leert kennen, en die aldus zijn wil beinvloeden, ook al kunnen zij in de practijk worden opzij geschoven. Deze zedenwet schrijft de mens voor wat hij doen moet en hoe hij moet handelen, als hij een leven wil leiden dat hem als mens waardig is. Hij kan dit ontkennen en de beest uithangen; hij kan dit erkennen en leven als een mens.

Wanneer men de zedelijke natuur van de mens onderzoekt bevindt men hoe een gemengde en tijdelijke geslachtelijke vereniging hem onwaardig is. En wel juist omdat het bestaan der geslachten als eerste doel heeft het kind, waarvan een goede opvoeding naar het lichaam, het verstand en de wil de liefdevolle samenwerking van vader en moeder vereist. Zoals Aristoteles het op zijn gewone, wijze manier uitdrukte: bij de geboorte is de mens het meest hulpeloze van alle diersoorten, en deze hulpeloosheid duurt vele jaren. Een geslacht van mensen, die deze naam verdienen, kan niet bestaan zonder een blijvende verbinding tussen de sexen, zonder de blijvende band tussen één man en één vrouw.

Maar de mens is niet alleen een zedelijk wezen. Door Gods goedheid is hij een zedelijk wezen, dat tot een bovennatuurlijke orde verheven werd. God heeft méér geschonken dan onze natuur, strikt genomen, vereist. Naast en boven alles wat Hij ons moest geven toen Hij wenste dat wij menselijke wezens zouden zijn heeft Hij, in de letterlijke zin des woords, op genadige wijze — dat wil zeggen: door Zijn genade — ons een bovennatuurlijke bestemming gegeven, en de middelen verschaft om deze te bereiken. Juist zoals wij van nature geen dieren zijn zonder meer, zijn wij door de genade geen mensen zonder meer; en omdat wij méér dan alleen-maar-mens zijn, hebben wij ook hogere voorrechten, naast hogere plichten.

Daarom ook krijgt het huwelijk, een van de voornaamste voorrechten en plichten van de mens, een nieuwe betekenis. Als lichamelijke bewerkers der voortplnating kunnen elke man en elke vrouw optreden; als geschikte bewerker daarvan in de morele orde slechts één man en één vrouw die blijvend verbonden zijn. Wat nu zijn de geschikte bewerkers in de bovennatuurlijke orde? Eén man en één vrouw, blijvend verenigd door het Sacrament des Huwelijks. Man en vrouw zijn bestemd voor de schouwing, van aanschijn tot Aanschijn, der Goddelijke glorie, én hun kroost is daartoe eveneens bestemd. Zij bevolken niet alleen deze aarde; zij bevolken Gods Kerk en bouwen in elke eeuw het mystieke lichaam van Christus op; zij bevolken de Hemel zelfs als hun eigen vlees en bloed eindelijk voorgoed huiswaarts gaan: naar God.

Dit is een groot voorrecht en een voorname plicht; en God komt aan dit nieuwe voorrecht en deze nieuwe plicht tegemoet door het schenken ener nieuwe genade. Hij heeft gewild dat het huwelijksleven zal worden begonnen door de toediening van een Sacrament en dat, door middel hiervan, man en vrouw hun leven lang genaden van bijstand ontvangen om de lusten en lasten van het huwelijk op de juiste wijze te aanvaarden, niet alleen als menselijke wezens, maar als Leden van Christus' mystiek Lichaam, als deelgenoten aan de Goddelijke natuur en de levende tempels van de Heilige Geest.

De mens als animaal wezen — de mens als mens — de mens als „Uebermensch" wiens natuur tot een hogere, aan God verwante orde werd verheven: dat is het crescendo!

Maar Bertrand Russell en H. G. Wells, en soortgelijke profeten van een nieuwe morele orde weten niets van de mens, behalve dan waarin hij met het dier overeenstemt. Als men hun uitgangspunt aanvaardt dat er geen God bestaat en de mens geen ziel bezit, moet men erkennen hoe zij terecht de mens geheel tot een dier maken. Maar zien zij dan niet hoe deze stelling niet opgaat?

Neen, zij gaat niet op omdat zij absurd is; en zij is absurd omdat zij onmenselijk is, in de letterlijke zin des woords. Een gemengde omgang en tijdelijke verbintenissen kunnen misschien op boerenerven en in veeteelt-bedrijven worden aanvaard. Maar de mens is, of hij wil of niet, in zulk een sfeer niet op zijn plaats."

Sociale Rechtvaardigheid

De drang naar sociale rechtvaardigheid is in onze dagen bij talloos velen heviger dan ooit. Voor velen heeft zelfs het streven om ieder ander sociaal rechtvaardig te doen zijn, als het niet anders kan desnoods met geweld, de religie vervangen. Alsof het zich druk maken om het tweede gebod der wet te vervullen, enige zin zou kunnen hebben met overslaan van het eerste!

Men beleeft dan ook op dit speciale gebied de wonderlijkste dingen. Een record op dit gebied heeft echter ongetwijfeld een dezer dagen een zekere mejuffrouw gevestigd, een Engelse, die van haar vermogen van £ 3000 er 80 aan de Londense dierentuin naliet om althans een zekere sociale onrechtvaardigheid goed te maken, die haar blijkbaar haar leven lang had gehinderd. Vermoedelijk heeft zij tijdens haar leven gedaan wat ze kon om de er door getroffenen zo goed mogelijk schadeloos te stellen en wenste zij vóór haar overlijden zekerheid te hebben, dat ook na haar dood daarmee zou worden voortgegaan.

Die £ 80 zal de directie van de dierentuin moeten beleggen en de rente daarvan — veilig belegd zal dat een zeventien gulden Nederlands geld bedragen — zal moeten worden besteed om op de drie dagen Beursvacantie en de Tweede Kerstdag versnaperingen uit te delen aan die apen, die door het publiek verwaarloosd worden.

Het publiek zal hiervoor vermoedelijk wel een reden hebben — er zijn zeer vieze, ongure en slechtgehumeurde apen, die het gewoon wijselijk is over te slaan als het zijn gunsten aan het uitdelen gaat. Het is trouwens volstrekt geen eis ener volstrekte rechtvaardigheid aan iedereen maar precies dezelfde „gunst" te bewijzen. Het is juist het wezen van een „act of grace", zoals de Engelsman zo juist een gunst noemt: een daad van genade, dat ze los staat van de rechtvaardigheid.

Hoe het zij, de Engelse dame kon gerust sterven in de overtuiging, dat althans vier dagen in het jaar het onrecht — onrecht in de zin, waarin zij het zag — uit de apenkooi zal zijn gebannen.

Men behoeft er geen ogenblik aan te twijfelen of haar daad zal ook nog door tal van lieden toegejuicht worden. Men kan in onze dagen nu eenmaal niet zo iets geks bedenken, speciaal op dierengebied, of men kan zeker zijn van veler sympathie en toejuichingen. Het decadente Rome heeft precies hetzelfde te zien gegeven en wonderlijk genoeg — alleen dan op het eerste gezicht — ook op het gebied der liefde voor de apen. Toen de Romeinse dames weigerden om de kinderen ter wereld te brengen, zonder wie het Romeinse Imperium te gronde moest gaan, en dan ook gegaan is, kregen zij een bijzondere voorliefde voor de inderdaad zeer aardige kleine aapjes, die de hedendaagse touristen in Noord-Afrika weer zoveel vermaak schenken. Een Numidische vorst, wiens medewerking werd ingeroepen om ze te vangen en als speelgoed voor de Romeinse dames naar Rome te zenden, vroeg: „Maar hebben die vrouwen daar dan geen kinderen?" Waarop men hem, helaas, geen ontkennend antwoord kon geven.

Met groot vertoon van geleerdheid tracht men in onze dagen — waarin talloos velen het bestaan van de ziel loochenen — aan te tonen, dat de mens eigenlijk maar een hoger soort aap is, die lachen kan en nog een paar andere dingen, die de lagerstaande apen, zijn soortgenoten, niet kunnen. Die hogere apen verdoen nu zeven-achtste van hun tijd — of daaromtrent — met uit te zoeken en uit te ruziën, hoe zij onder elkaar de strikte sociale rechtvaardigheid zullen beleven en in diverse landen zijn zij reeds druk bezig alle cultuur te verwoesten om dat maar te bereiken. Er is niets, dat deze hogere apen meer dol en razend kan maken dan de gedachte, dat een hunner een gunst ten deel zou vallen, die een ander zijn neus voorbijging. Het „dan liever allemaal maar niks" is ook al gehoord en toegepast.

Het enige resultaat, dat zij daarmee bereiken kunnen is, dat — indien althans de Voorzienigheid op het laatst hun plannen niet doet mislukken — vroeger of later de wereld één grote apenkooi zal worden, waarin gedurende 365 dagen van het jaar het onrecht zal heersen als de wereld nog nooit gezien heeft en waaruit geen enkel legaat gedurende ook maar één enkele dag het onrecht zal kunnen bannen.

De Filmkeuring

In Publicatieblad No. 56 verscheen dezer dagen de Bioscoopkeur van Aruba, vrijwel een copie van de bioscoopkeuring die wij enkele jaren geleden op Curaçao kregen.

Onze lezers die gevolgd hebben wat we de laatste weken, zo in het voorbijgaan over de bioscoopkeuring op Curaçao gezegd hebben, zullen begrijpen, dat we van deze bioscoopkeur geen bewonderaar zijn, althans niet van de uitvoering dezer keur.

We hebben deze keur te danken aan Gouverneur van Slobbe, die zelf ondervonden had, dat aan de vroegere Keuring nog al eens wat mankeerde. We weten zelfs, dat tengevolge van een bioscoopbezoek van hem en zijn familie, aan een z.g. goedgekeurde film, die echter geenszins dit epitethon dragen kon, enkele Keurings-Commissieleden voor hun bewezen diensten bedankt werden.

Er mangelde toen wel wat aan de filmkeuring en het meest misschien aan de filmkeurders.

Het was toen zo'n heterogene samenstelling van filmkeurders, dat er soms scherp gekeurd werd, soms echter ook alles er door kwam.

We hadden toen bovendien nog de tij-

den, dat wat van uit Amerika op filmgebied werd voorgezet, nog veel minder door de beugel kon als thans.

Vooral die heterogenè samenstelling was, blijkens de memorie van toelichting op de nieuwe bioscoopkeur, 'n doorn in het oog van het Bestuur.

En daarom werd in de nieuwe keur het aantal keurders op 5 gesteld, met even zovele plaatsvervangers, waaraan later menen we, nog weer tweede plaatsvervangers werden toegevoegd.

Er is moeilijk een vergelijking te trekken tussen de huidige filmcomissie en de vroegere, maar we kunnen wel zeggen, dat over de resultaten die er vertoond worden, de weldenkenden al evenmin tevreden zijn als vroeger.

Er werden in vroegere jaren meer afgekeurd: maar het gehalte films was toen ook veel minder.

Wel hadden we bij de vroegere Keuringscommissie enkele normen, zoals het afkeuren van films met bokswedstrijden, films met heupdansen, decolleté's, enz.

En tegenwoordig zijn er geen normen meer dan die, welke de commissieleden zich zelf stellen.

En gezien de vertoningen zijn deze normen, voor het merendeel der commissieleden, want het gaat bij stemming, nog al erg ruim.

We hebben het reeds dezer dagen opgemerkt, dat komt er op Curaçao eens een C-Film, een door het Legion of Decency afgekeurde film, dan komt deze er bij de Keuringscommissie wel door.

En dat geregelijke films er door kunnen komen, zij het dan ook via een herkeuring, zoals b.v. de film Estasy, daar spreekt voor ons voldoende uit, dat de huidige Bioscoopkeur haar effect mist.

Het is hier moeilijk in verdere finesses af te dalen, omdat we dan licht persoonlijk zouden kunnen worden tegen de commissieleden.

Wel kunnen we in 't algemeen zeggen, dat er gebleken is, dat er bezwaren zijn tegen het verstrekken van een vergoeding aan de commissieleden: dat men bij de keuze van commissieleden dient te letten of deze geheel onafhankelijk staan van filmexploitanten: dat er uit de practijk van alle landen gebleken is, dat grote liefhebbers van filmen over het algemeen weinig critisch kijken: en dat ook bij de filmkeuring, het oude latijnse spreekwoord opgaat: quotidiana villes cunt; we worden gewoon aan wat we dagelijks zien: Ook aan het zien van geregelde afkeuringswaardige voorstellingen.

We willen gaarne toegeven dat een keuze van goede filmkeurders en filmkeursters (want deze en vooral moeders en personen die kinderen kennen, zouden we er ongaarne in missen) zeer moeilijk is.

Maar zou men geen andere samenstelling kunnen krijgen, dan voelen we nog veel meer voor het o.i. betere en goedkopere systeem, dat men filmen hier laat komen, voorzien van de certificaten welke door verschillende Keuringsgenootschappen in de landen van herkomst er aan gegeven zijn en volgens die certificaten vertoning weigert of toestaat. Na zo nodig voor enkele filmen nog een keuring omtrent toelaatbaarheid vanwege plaatselijke toestanden.

We zouden er beter en ook nog goedkoper mee gediend zijn als met de huidige toestand.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Met grote heftigheid wordt er nog steeds gestreden om Bilbao, dat thans van alle kanten is ingesloten en wat ook niet meer van langs de zeezijde kan ontvlucht worden. Of de regering nu al ontweken is naar Santander? Een bericht maakte althans de laatste dagen er weer melding van.

Geweldig is zeker de laatste strijd om deze stad der Basken. Deze deden enkele dagen geleden nog weder een onverwachte uitval en wisten de soldaten van Franco enkele K.M. terug te slaan. Echter bracht deze overwinning niet meer als een uitstel van executie.

We vinden de Spaanse burgerstrijd tegen de Basken wel een der meest tragische in deze Spaanse furie.

Wanneer we de Duitse Radio beluisteren dan zouden we de indruk krijgen, dat ook de Basken communisten zijn.

Niets is minder waar dan dat. Maar vermoedelijk wil Duitsland in dergelijke berichten een rechtvaardiging stellen tegenover het buitenland, voor de ontzettende wreedheden en verwoestingen welke door Duitse vliegmachines zijn aangericht in de Baskische stad Guernica.

De Basken worden beschouwd als de beste Katholieken van Spanje. Zoiets als de Bretons in Frankrijk, waarmede dit volk ook veel overeenkomst heeft.

Maar juist omdat ze goed Katholiek waren, hoorde het niet dat zij zich aansloten bij de de regering van Caballero, waarvoor hun eigen bisschoppen hun trouwens hebben gewaarschuwd en ook de primaat van Spanje. Maar de Basken hebben niet willen luisteren. Hun politiek stond hoger als hun Kerk. De regering van Caballero had hun onafhankelijkheid toegezegd en Franco wilde hen die toezegging niet geven en daarom zijn ze de weg opgegaan, die gevoerd heeft tot volslagen vernietiging van de Basken en het schone Baskenland.

Tragisch zeker, maar toch niet geheel onschuldig. De Basken hadden blinde leiders, die bovendien leiders van blinden waren.

Behalve tegenover Bilbao schijnen de Nationalisten ook op andere fronten weer in het voordeel te zijn. Madrid werd dezer dagen door hen weer verschrikkelijk gebombardeerd.

Italië en Duitsland zijn weer toegetreden tot de non-interventie en de Mogendheden hebben een nota gezonden aan Franco en de Valenciaregering, dat een aanval op een der oorlogsschepen van de non-interventie mogendheden eenvoudig een casus belli zijn zal.

De doden van de „Deutschland" zijn thans onder grote plechtigheid bijgezet te Kiel op de plaats waar ook de overledenen liggen van de slag bij het Skagerak.

De Karlsruhe en de Neurenberg zijn thans met de torpedoboten Möwe en Condor naar de Spaanse wateren vertrokken, ter aflossing van het thans daar aanwezige Duitse eskader.

En Duitsland blijft maar doorgaan zijn eigen burgers tegen zich op te zetten, terwijl het dagelijks vriendschapsrelaties tracht aan te knopen met andere landen.

De volgende reisjes van de verschillende regeringspersonen noteren wij weer. Blomberg naar Budapest; Beck, de chef van de Duitse generale Staf naar Parijs, von Neurath naar Londen, Schacht naar Wenen.

En wanneer dan al deze reisjes gaan in extra treinen en gereserveerde wagons, zoals we elders in dit blad lezen van Göring, dan kunnen we toch wel zeggen, dat de zo hooggeroemde gelijkschakeling daar toch wel op een eigenaardige manier wordt opgevat.

Verder is de Duitse pers druk in de weer met protesten tegen de Regering te Praag, omdat die daar gevangen houdt de Reichsduitser Weichl.

Maar intussen doet Duitsland precies hetzelfde met de Nederlandse reserve vliegerofficier Aalders, die nu al 21 maanden in Duits voorarrest zit, zonder dat men weet waarvoor. Een Nederlands advocaat werd bij de man niet toegelaten. Zijn moeder heeft hem mogen bezoeken en kreeg daar te horen, dat de man al twee keer met zwepen geslagen is en eenmaal zelfs bewusteloos.

De Nederlandse regering heeft gevraagd om inzage van het proces-verbaal, maar wordt eenvoudig door de Nazi's genegeerd.

We denken dikwijls aan de oude Griekse spreuk, dat ze eerst krankzinnig gemaakt worden, wanneer de Goden mensen willen vernietigen.

BUITENLAND.

KERK EN KROON IN ENGELAND.

Dat de H. Stoel officiële vertegenwoordigd zou zijn bij een kroning, zou honderd jaren geleden volkomen ongeloofelijk geschenen hebben, schrijft de „Universe" in een uitvoerig hoofdartikel over de betrekking tussen de Kerk en de Kroon. 't Blad herinnert er aan, dat zelfs een zo verlicht en scherpzinnig publicist als Sydney Smith, aan wiens welsprekende steun Katholieken destijds zoveel te danken hadden, ervan overtuigd was, dat de Katholieke Kerk door-en-door aftands was. Zelfs hij geloofde dat de „wassen-beelden Paus" en 't „wassenbeelden Hof van Rome" het nauwelijks nog een generatie zouden kunnen uithouden.

Maar toen vijftig jaren geleden koningin Victoria's gouden jubilé gevierd werd, was de betekenis van de H. Stoel in de zaken der wereld zo merkwaardig weder opgeleefd, dat een persoonlijk vertegenwoordiger van Paus Leo XIII een der voornaamste gasten was bij de plechtigheden. Tien jaren later zond dezelfde Paus weder een gezant naar het diamanten jubilé der koningin, en deze kwam later opnieuw naar Londen als Pauselijk gezant door Pius X bij de kro[illegible] kardinaal Belmonte, deken van het H. College.

In de jaren die volgden, grepen grote veranderingen plaats. De Katholieke bevolking groeide aan tot een der grootste godsdienstige gemeenschappen des lands. In de overzeese gebieden is de Kerk nog sneller gegroeid, zodat er thans meer dan 18 millioen Katholieken in 't Britse Rijk zijn. Bij de kroningsplechtigheden zijn zij vertegenwoordigd geweest, krachtens de positie en de betekenis die zij gekregen hebben, op zulk een schaal als men zich vóór de oorlog niet had kunnen voorstellen.

Door Z. H. Exc. mgr. Pizzardo, de onderstaatssecretaris, als Zijn persoonlijke afgezant naar de kroning te zenden, heeft de H. Vader 't onmiskenbaarste bewijs gegeven van Zijn liefde en achting voor de Britse volkeren. Gedurende de lange regering van George V hebben belangrijke veranderingen plaats gehad, waardoor hartelijker betrekkingen tussen het Britse Rijk en de H. Stoel gevestigd zijn. 't Was in zijn regering dat, in het begin van de grote oorlog, diplomatieke betrekkingen formeel aangeknoopt werden met de benoeming van een Britse gezant bij het Vaticaan.

Jegens Pius XI zal de Engels-sprekende wereld steeds bijzondere erkentelijkheid koesteren voor zovele daden van bijzonder gunstbetoon. Geen vorige Paus heeft ooit zovele duizenden hunner jaar na jaar, als pelgrims of als particulieren, in gehoor ontvangen. Geen heeft meer zorg aan de dag gelegd voor het welzijn en de vooruitgang der Kerk onder de Britse vlag. Bovenal zullen zij zich steeds blijven herinneren dat het de H. Vader was, die de heiligverklaring decreteerde van de H.H. John Fisher en Thomas More, de eerste Engelsen die sinds de hervorming gecanoniseerd werden.

Dat Z.H. bij de kroning direct vertegenwoordigd was door een der voornaamste waardigheidsbekleders van het Vaticaan is voor de Katholieken in deze gedenkwaardige dagen een bijzondere bron van vreugde geweest. 't Bezoek van mgr. Pizzardo is opnieuw een bewijs geweest van de hartelijke vriendschap der Kerk jegens de Britse Gemeenebest, en een ondubbelzinnige erkenning van haar toenemend belang met betrekking tot de Kerk.

Duitsland en de V. S.

Na zijn terugkeer van een reis door de Verenigde Staten heeft professor Schoeneman een conferentie gehouden voor de school van politieke wetenschappen.

„Men voelt zich ontmoedigd", aldus verklaarde prof. Schoenemann, tegenover de vijandigheid welke men in Amerika ontmoet ten opzichte van alles, wat Duits is en men vraagt zich af, of er in de toekomst aan deze vijandschap wel ooit een einde zal komen".

Spreker constateerde, dat een deel der Duitse pers de Amerikaanse cultuur beschimpt en voegde hieraan toe: „Wij moeten nooit de Amerikaanse beschaving in haar geheel verachten. Eens reeds hebben wij het belang van Amerika's deelneming aan de oorlog onderschat en tenslotte is het een gevolg van de Amerikaanse interventie, dat Duitsland de oorlog verloren heeft."

Schoenemann wees vervolgens op de activiteit van de Engelse propaganda ten gunste van een gemeenschap, welke het Amerikaans en Engels imperialisme verenigt. Hij herinnerde vervolgens aan het resultaat van een soort plebisciet, georganiseerd door een Amerikaans dagblad om te weten, welk vreemd land zich in de grootste sympathie der Amerikanen verheugde. Engeland ontving 55 procent der stemmen, Frankrijk 11 procent, Duitsland 8 en Finland 4 procent, omdat dit het enige land ter wereld is, dat zijn oorlogsschulden betaalt.

Prof. Schoenemann besloot zijn conferentie aldus: „In ieder geval is de stemming der Amerikaanse openbare mening zodanig, dat, terwijl de vorige maal jaren moesten verlopen, eer Amerika aan de oorlog tegen Duitsland deelnam, thans enige uren, misschien enige minuten daartoe voldoende zouden zijn. [illegible]

MEEWARIG MAAR LEERZAAM.

Affonso Costa overleden.

Men schrijft ons:

Wanneer de olifant van de Dierentuin sterft, wordt er nog wel eens een woord aan zijn nagedachtenis gewijd. Maar nu Affonso Costa gestorven is, leest men over hem niet meer dan één, armzalig regeltje: „genoemd heer, vroeger minister in Portugal, is te Parijs overleden." Dat is al. En dat is een meewarig klein beetje.

Wie herinnert zich de naam van Affonso nog? Schier niemand. Maar toch lag deze eens op aller lippen, zo ongeveer als die van Alfred Rosenberg het heden doet. De heer Costa was n.l. in zijn goede jaren zoveel als minister voor culturele aangelegenheden in Portugal, toen de koning daar weggejaagd en de republiek er uitgeroepen was. En het was in deze kwaliteit, dat hij zich luidkeels voornam om, een andere Viviani gelijk, de lichten aan de hemel van Portugal voor immer uit te doven.

Zijn kansen stonden niet slecht. De kerk in Portugal was zeer ondermijnd. Er scheen nog maar een laatste stootje nodig te zijn om haar tot een puinhoop in elkaar te doen tuimelen. Affonso Costa voelde zich geroepen haar dat stootje toe te brengen en hij rekende, ietwat voorbarig, reeds op een roem, die nimmer meer zou verbleken. Zijn naam zou onsterfelijk worden. De naam van de geniale held, die eindelijk de Kerk overwon.

Men sla de oude kranten van 1910 en '11 nog maar eens op, en daarin vindt men de man te voeten uit getekend. Hoe hebben wij hem horen toejubelen in de Constituante. Hoe werd hij geëerd door de eerste, republikeinse Cortez. Welk een applaus wanneer zijn naam bij een meeting genoemd werd!

En nu is hij dood. Maar van de olifant uit de Dierentuin, die zo aardige kunstjes maken kon, wordt bij overlijden méér gewag gemaakt dan van Afonso Costa. Van de man, die de Kerk in Portugal bijna voor immer uitroeide. Weg is Affonso Costa. Vergeten is zijn naam. Maar de Kerk in Portugal leeft nog. Zij staat er zelfs beter voor dan zulks sedert lang het geval was...

ALS GOERING REIST.

We lezen in een nummer van de Maasbode:

Vrijdagavond arriveerde te Innsbruck de extra-trein, waarvan de aankondiging alleen reeds aanleiding gaf tot vermoedens over een Pinkster-ontmoeting tussen Mussolini en Hitler. De drie salonrijtuigen, twee minder dan was aangekondigd, zijn tenslotte bestemd gebleken voor Goering, die te Venetië zijn vrouw zal ontmoeten en met haar de Pinksterdagen in Italië doorbrengt.

De heer Goering is wel een cumulant om van te beven — de man is o.a generaal, luchtvaartminister, hoofd van de jagerij, economisch dictator, rijksdagvoorzitter, minister-president van Pruisen, benevens groot-aandeelhouder van particuliere ondernemingen — maar een minister, die voor een bezoek aan zijn vrouw met drie salonrijtuigen reist, is ons wat te veel „bons".

In Nederland geniet een minister een gereserveerde coupé en daarmee punt.

Salonrijtuigen kennen wij slechts voor de Koningin, die dan meestal nog per gewone trein reist.

Versproken.

Jantje is stilletjes uit school gebleven. Hij besloot voor de zekerheid de meester op te bellen.

„Hallo, mijnheer, ik moet u mededelen, dat mijn zoontje vandaag niet in de school kan komen, daar hij ziek is."

„Zeer goed", zei de meester, „maar met wie spreek ik?"

„Met mijn vader meester!"

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:

5 uur H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7.— n.m. Lof.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

Gustave Hervé tot de schoot der Kerk teruggekeerd.

De Franse journalist en oud-anarchist Gustaaf Hervé is openlijk tot het catholicisme teruggekeerd. Op Paasdag jongstleden heeft hij, in een hoofdartikel van zijn blad „La Victoire" zijn bekering openbaar gemaakt. Hier gaat in extenso de vertaling van het stuk.

PASEN.

Het is wel degelijk zo: Ik keer officiël, en met geestdrift, tot het Christendom terug. Ik voel er me zo blij om, dat ik het moet uitschreeuwen. Zie het zal daarbij, de katholieke lezers van „La Victoire" en al degenen — leken en priesters — die jarenlang voor mijne volledige bekering hebben gebeden, zo hogelijk verheugen.

Hoe komt het dat ik zo lang heb gewacht om tot de Kerk terug te keren nadat ik, alreeds een jaar ongeveer vóór de oorlog, tot het besef was gekomen van de morele en de sociale waarheid van het Christendom?

Thans begrijp ik waarom. Ik was een verkeerde weg opgegaan: Ik wilde er mordicus komen langs de weg der rede en der redenering. Het is eenmaal een manie van intellectuëlen, rationalisten en vrijdenkers, alles te willen ophelderen en verklaren in het licht der rede, alsof de rede, die wel op haar plaats is waar het er om gaat de stof te observeren, feiten vast te stellen en natuurwetenschappelijke wetten op te sporen, alsof de rede, zeg ik, ons enig middel tot investigatie en tot ontdekking ware, alsof we niet, benevens de rede, nog het gevoel en de intuïtie bezaten, welke vóór ons vergezichten openstellen, die niet te bereiken zijn langs de weg der rede alleen. Dan nog gezwegen over het licht des geloofs.

Gestadig sprak ik tot mezelven: „Goed zo. De materialistische en mecanicistische hypothese van een heelal geschapen uit eeuwige stof en eeuwige kracht, houdt geen steek. De wonderbare machine van het heelal met al wetten is niet vanzelf tot stand gekomen, noch heeft zichzelf geordend. Een wezen dat almachtig, oneindig en eeuwig is, heeft het geschapen, en, daar een nietige aardworm, als ik ben, zedelijke verzuchtingen en opwellingen van goedheid en idealisme in zich ervaart, zo kan het niet anders of God is oneindig goed. Hij heeft aan het menselijk geslacht wetten opgelegd. De mens heeft deze wetten overtreden. Doch elk kwaad draagt in zich zijn eigen sanctie, en daarom, in 't belang zelf van het mensdom, heeft de mens misstappen begaan. De Gewijde boeken hebben deze waarheden veraanschouwelijkt in de zinrijke Parabel van het verloren Paradijs. Maar de Profeten van Israël — en elders Boeddha en Confucius — met hun instinct, met hun intuïtie van het Eeuwige hebben de mens nieuwe en nauwkeurige omschreven wetten voorgehouden. En Christus, de wonderbaarste aller profeten, heeft aan de wereld zijn sublieme leer — het Christendom — verkondigd.

Ziedaar hoe, voor alle „redelijke" mensen de feiten zich hebben voorgedaan.

Wanneer de menselijke rede redeneert over dingen die buiten haar bereik liggen, omdat ze niet behoren tot haar gebied, wel, dan heeft het kant noch wal.

Niet door de rede maar door het gevoel en door het hart ben ik tot het Christendom teruggekeerd.

Ik heb reeds vroeger de wonderbaarlijke geschiedenis verteld welke mij overkomen was op Ons Heer Hemelvaart 1935, hoe ik, op die dag, ofschoon ik nog een en al gelovig, God ben wezen bedanken, omdat hij de gezondheid had weergeschonken aan mijn broeder voor wie ik Hem had gebeden in een uur van neerslachtigheid en verwarring.

Sindsdien, door deze samenloop van haast mirakuleuze omstandigheden diep geschokt, ben ik geregeld iedere Zondag, naar de Mis gegaan om te trachten te geloven. In alle eenvoud heb ik de lezing van het Evangelie aanhoord, het Vaderons uit mijn kinderjaren gebeden, en natuurlijk ook het Weesgegroet, vermits ik mij in een kerk van Maristen bevond, tot God smekend om genade en verlichting, opdat ik dan toch eindelijk zou mogen klaar zien.

En onmerkbaar ben ik van Jezus gaan houden, omdat Hij ons met zijn bloed had vrijgekocht. Ik zou gaan wensen hebben dat ik me, vóór 2000 jaren, aan Zijn zijde hadde bevonden om Hem zijn kruis te helpen dragen. Zonder me in te laten met het doorgronden van de geheimen der Menswording, der Verlossing of der Drieëenheid, ben ik ook gaan houden van Zijn Moeder, die bij Zijn lijden aanwezig was — misschien wel, door aan mijn eigen moeder te denken, die ook haar kruisweg heeft gehad, al de jaren die ze me in de gevangenis zag doorbrengen voor denkbeelden die haar krankzinnig bleken.

En ik hield van de H. Petrus, niettegenstaande zijn drievoudige verloochening, die hij zo mooi heeft weten te herstellen door op zijn beurt de kruisdood te sterven; en van de H. Paulus die de Christenen had helpen stenigen alvorens de vurigste onder de apostelen te worden; en van alle martelaren en van alle heiligen, niet alleen van onze nationale heiligen, zoals Sint-Lodewijk, Jeanne d'Arc en Sint Vincentius a Paulo, van wie ik altoos heb gehouden, ook in de jaren mijner „ontsporingen" — maar van alle heiligen uit alle tijden en uit alle landen — het Christendom is gelukkigerwijze niet raciek of rasziek — en van kloosterlingen uit Frankrijk verjaagd, van die arme Broeders der Christelijke Scholen, mijn eerste leermeesters, en niet het minst Frère Florin, die in mijn ogen steeds hun heerlijkste en edelste vertegenwoordiger was. En meteen kwam ik al meer en meer onder de begeestering van Christus' leer, niet alleen van zijn sociale leer die alles bevat wat goed en bruikbaar is in de socialistische theorieën, ook de meest moderne, niet alleen van zijn zedenleer die het hoogste ideaal van volmaakthheid is waarnaar een mens kan streven, maar bovenal van de troost die zij belooft aan de rechtvaardigen, de barmhartigen, de nederigen en vreedzamen van hart: het eeuwige Licht en het Rijk der Hemelen.

Reeds twee jaar lang en buiten mijn weten om werd ik aldus bewerkt, gekoesterd door de genade. Toen kwam de Goede Week van dit jaar. Ik wierp me met gretigheid op de Navolging Christi. Aan het slot van het vierde boek las ik: „Wie wil doorvorsen Gods Majesteit zal bezwijken onder de last Zijner Glorie. God kan meer doen dan de mensen begrijpen". Ook dit: „Indien gij niet kunt verstaan of begrijpen wat beneden u is, hoe zult ge dan vatten wat boven u is?"

En nog dit: „God bedriegt niet; bedrogen wordt hij, die te veel betrouwt op zich zelven". „God wandelt met de eenvoudigen, openbaart zich aan de nederigen, geeft het verstand aan de kleinen, ontsluit de zin aan de zuiversten en verbergt zijn genaden voor de nieuwsgierigen en trotsen.

De menselijke rede is zwak en kan worden misleid, het ware geloof daarentegen kan niet worden misleid."

En ten slotte: „De eeuwige en onmetelijke God, wiens macht oneindig is, doet grote en ondoorgrondelijke dingen in de hemel en op aarde, en niet te doorvorsen zijn Zijn wonderbare werken.

Indien zodanig waren de werken van God, dat zij gemakkelijk konden worden begrepen door de menselijke ziel, dan waren zij niet wonderbaarlijk en onuitsprekelijk te noemen.

Op Goede Vrijdag te 3 uur, het uur waarop alle christelijke zielen de dood van de Zaligmaker herdenken, heb ik geschreven naar de Pater Marist van wie het sermoen over de bovennatuurlijke kracht van het gebed, op O. H. Hemelvaart 1935, de eerste stoot aan mijn bekering had gegeven, hem verzoekend me de volgende dag in zijn biechtstoel te ontvangen, opdat ik de Zondag daarop mijn Pasen zou kunnen houden.

Ziedaar hoe, op het feest van Zijn Verrijzenis Christus die ik niet had vermogen te bereiken met mijn menselijke rede, de rede van een intellectueel onder de last van zijn universitaire ezelsvellen begraven, zich gewaardigd heeft in mijn ziel te verrijzen.

GUSTAVE HERVÉ.

CURACAO.

De Curaçaose padvinders door de Gouverneur geinspecteerd.

Donderdagmorgen om 9.30 uur inspecteerde Zijne Excellentie de Gouverneur, de Curaçaose jongens, die aan de wereldjamboree te Bloemendaal zullen deelnemen.

De gouverneur zeide, dat hij het op prijs stelde op deze wijze afscheid te kunnen nemen van de padvinders. Bij dit afscheid komen nu eens geen tranen te pas, doch veeleer verheugende gezichten. Immers gij gaat een reis maken, die alleen al reden zal zijn tot grote blijdschap, terwijl gij daarnaast zult deelnemen aan een jamboree, waaraan, naar spr. had gehoord, niet minder dan dertigduizend padvinders, die over de gehele wereld verspreid wonen, zullen deelnemen. Daarnaast zullen de meesten Uwer voor het eerst kennis maken met het moederland. Ik hoop, dat dit niet zal nalaten een diepe indruk op U allen te maken, een indruk welke gij naar hier zult medebrengen en die ongetwijfeld de banden tussen het moederland en dit gebiedsdeel zal versterken.

Ik wens U een prettige reis, aangenaam verblijf in het moederland, en een behouden terugkomst op Curaçao toe.

Een driewerf hoera voor de Gouverneur werd door Zijne Excelentie beantwoord met een „Lang leve de Padvinderij".

Afscheid R.K. Verkenners.

Nadat Donderdagmorgen plechtig van Zijne Excellentie de Gouverneur afscheid was genomen, wachtte de Katholieke Verkenners Vrijdagmorgen nog een ander afscheid, n.l. van hun Bisschop. In de vroege ochtend hadden alle Katholieke Verkenners zich verzameld in de kapel van de Eerwaarde Zusters op Awa Sa, waar door de Hoofdaalmoezenier de H. Mis werd opgedragen om Gods zegen af te smeken voor een goede reis. Onder de H. Mis naderden alle reizigers en vele hunner broers tot de H. Tafel.

Na de H. Mis werden de prachtige gebeden gezegd voor hen, die een grote reis gaan ondernemen. Hoe toepasselijk was vooral de eerste oratie waarin de goede God wordt aangeroepen, Die eens de zonen Israels veilig midden door de zee leidde en Die de Drie Wijzen de weg wees door middel van de Ster.

Daarna wilde Monseigneur de jongens zelf even ontvangen en sprak Z. H. Excellentie hen enige schone woorden toe, om Zijn vreugde te betuigen met het grote geluk dat hen ten deel viel.

Monseigneur hoopte dat zij niet alleen een goed voorbeeld zouden zijn voor de anderen, maar dat zij zich ook zouden spiegelen aan de verkennersdeugden hunner broeders die van alle kanten van de wereld zouden samenkomen.

Ten slotte gaf Monseigneur zijn scheidende jongens plechtig zijn Bisschopszegen.

De jongens waren zichtbaar onder de indruk van Monseigneur's woorden en zullen ze zeker niet vergeten.

Nu gauw even ontnuchteren... dank zij de goede zorgen van de Zusters duurde dit even langer en toen naar de boot. Afscheid van de broers... afscheid van familie en vrienden, afscheid van allen die meeleefden met 't geluk der jongens.

Hogere en lagere autoriteiten te veel op te noemen, kwamen afscheid nemen van de beide groepen, die broederlijk wensen en handdrukken deelden. Nog een hoera voor de beide D.C.'s, een laatste handdruk en de scheiding was voltooid.

Lang werd er nog nagewuifd en iedereen, die het zag, was blij over de vreugde van onze jonge mensen die zo'n fijne tijd in Nederland tegemoet gaan.

Nogmaals, Jongens, goede reis en veel pleizier!

VOETEN GEZWOLLEN DOOR RHEUMATIEK.

Nu doet hij weer aan sport.

„Twee jaren geleden kreeg ik pijn in mijn voeten, die steeds erger werd. Ik probeerde electrische stroomen, massage, hetgeen mij echter niet hielp. Nu een jaar geleden raadde men mij aan een proef met Kruschen Salts te nemen. De verbetering trad als het ware onmiddellijk in, toch verdwenen de pijnen en zwellingen in mijn voeten slechts geleidelijk. Na zes maanden verbaasde ik mijn vrienden, doordat ik weer lange wandelingen kon maken. Nu speel ik al weer tennis. Ik ben nog jong en U zult zich kunnen indenken wat het voor mij beteekend zou hebben voor altijd kreupel te moeten zijn. Ik zal er steeds dankbaar voor blijven, dat men mij raadde Kruschen Salts te nemen." C. W. te S.

Rheumatiek vindt haar oorzaak in een overmaat van urinezuur in het lichaam. Dit gevaarlijke urinezuur ontstaat door afvalproducten, die zich door onvoldoend werkende afvoerorganen in het lichaam hebben opgehoopt. Kruschen Salts spoort deze afvoerorganen aan tot krachtiger werking, waardoor de afvalstoffen geregeld langs de natuurlijke kanalen zullen worden verwijderd. Hierdoor wordt Uw bloed regelmatig van urinezuur gezuiverd, zoodat zich ook niet de vlijmscherpe urinezuur-kristalletjes kunnen vormen, die zich gaan dringen in spieren en gewrichten, en de pijnlijke rheumatische zwellingen veroorzaken. Zoodoende zal met de oorzaak ook de pijn verdwijnen. Maar dit niet alleen, ook de geheele gezondheidstoestand zal verbeteren. Lusteloosheid en vermoeidheid zullen plaats maken voor energie en uithoudingsvermogen en men zal zich jaren jonger voelen.

No. 268

De ontworpen Notulen.

We ontvingen dezer dagen weer een bundeltje notulen van de Kol. Raad, waarmede we thans in ons bezit hebben het volledige zittingsjaar en de eerste van het nieuwe Zittingsjaar met de rede van Z. Exc. de Gouverneur.

De grote achterstand is dus bijna ingehaald.

Joos Martijn †

Gisterenmorgen overleed, na voorzien te zijn van de laatste H.H. Sacramenten de Heer Hosé Martijn, vader van de Heer Ernesto Martijn, lid van de Koloniale Raad.

De Hr. Martijn die in de laatste jaren zijn otium cum dignitate genoot, was een zeer gezien persoonlijkheid.

Onze deelneming aan echtgenote, kinderen en familie.

ORCHIDEEEN VLIEGEN UIT INDIË

Een zending planten per K.L.M. uit Indië aangevoerd.

Het laatste Indiëvliegtuig van de K.L.M. bracht een zending orchideeën op Schiphol; een zending van 30 kg., welke van Bandoeng tot Amsterdam aan de zorgen van gezagvoerder te Roller waren toevertrouwd.

Het is niet voor de eerste maal, dat orchideeën per vliegtuig vervoerd worden. Wij herinneren aan de grote zending voor H.M. de Koningin, welke in 1932 door het Fokkertoestel „Raaf" op Schiphol werd aangebracht.

De orchideeën in kwestie zijn van het soort Phalaenopsis Anadilis, welke de N. V. Floricultura te Haarlem bij wijze van proef met de K.L.M. uit Indië heeft laten overkomen. Deze orchidee is uiterst moeilijk te vervoeren, daar de plant geen knollen heeft en op boomschors vergeterend verpakt moet worden. Gewoonlijk werd de schors vastgespijkerd in kisten, waardoor de plant onbeschadigd de lange zeereis aflegde. Maar begrijpelijkerwijs was deze verscheping een nogal kostbare wijze van vervoer, terwijl het vliegtuig bovendien de planten in 6 dagen naar de kassen in Nederland kan brengen, en wel verpakt in kleine mandjes.

De witte orchidee heeft haar eerste reis door de lucht met goed gevolg afgelegd. Zij kwam in uitstekende staat op Schiphol aan en de Haarlemse kwekers zijn dan ook vol lof over hun geslaagde proefneming.

Zr. Secunda†.

In het St. Elisabehtshospiitaal overleed op 63-jarige leeftijd de Eerw. Zuster M. Secunda. (Mej. Maria Helena Secunda) geboren te Herwen en Haerdt bij Zevenaar.

Zij kwam op Curaçao in het jaar 1904 en heeft haar beste krachten gewijd zowel aan de verpleging der zieken in het hosptaal als in het Krankziningengesticht. Een kortstondige ziekte maakte een einde aan dit welbesteed leven.

Moge God haar ervoor belonen.

Hedenmorgen had in het st. Elsabethsgasthuis de plechtieg H. Mis van requiem plaats. Hedenmiddag zal door Mgr. Verriet de uitvaartdienst worden verricht waarna de begrafenis op het Kerkhof aan de Rode Weg.

R. I. P.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN

Beschikkingen.

Mej. M. J. Daansen is tijdelijk benoemd tot onderwijzeres 1e. klasse categorie B en met ingang van de 2de Juni 1937 werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool alhier .

Mej. A. Zanen is benoemd tot tijdelijk onderwijzeres 1e. klasse categorie B en met ingang van de 2de Juni 1937 werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool alhier.

Aan Mevr. V. W. Teunisse-Bredenberg, tijdelijk onderwijzeres 3de klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçaa is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan de boswachter op Aruba J. N. Croes is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Met ingang van de 1ste Juli 1937 is de Heer J. F. Croes benoemd tot boswachter op Aruba.

Met ingang van de 1ste November 1937 is aan de Heer J. F. Haayen, Inspecteur der Belastingen, onder dankbetuiging voor de bewezen diensten op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Met ingang van de 21ste Juni 1937 is aan de tijdelijk schrijver C. E. Tramm 24 dagen vrijstelling van dienst verleend.

Met ingang van de 23ste April 1937 is Mej. N. N. M. Lacle benoemd tot tijdelijk schrijfster en werkzaam gesteld bij het Bevolkings Register en het Bureau van de Burgerlijke Stand op Aruba.

Met ingang van de 15de April 1937 is Mej. M. A. Croes benoemd tot tijdelijk schrijfster en werkzaam gesteld op het kantoor van de Technisch-ambtenaar van Openbare Werken op Aruba.

Aan Mevr. M. A. J. H Erens-Scholberg, tijdelijk onderwijzeres 3de klasse, is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Met ingang van de 23ste Juni 1937 is de Heer C. N. Winkel tot Majoor-Commandant van het Vrijwilligerskorps „Curaçao" bevorderd.

Met ingang van de 1ste Juni 1937 is de Heer D. S. Robb benoemd tot tijdelijk hulploods te Druif op Aruba, aanvankelijk voor de tijd van 3 maanden.

Met ingang van de 6de April 1937 is aan de telegrambesteller J. E. Hoevertsz op Aruba 8 dagen vrijstelling van dienst verleend en is in de vervanging hiervan voorzien door tijdelijke benoeming van Pedro Croes.

Mej. Precilia Dorothaal is gedurende de vrijstelling van dienst wegens ziekte van Mej. A. S. Frigerio benoemd tot telefoniste op Aruba.

Met ingang van de 14de Juni 1937 is L. C. Mercera benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld op het Postkantoor alhier.

De Heer J. H. van Boven is met ingang van de 14de Juni 1937 benoemd tot tijdelijk Adjunct-commies en werkzaam gesteld ten kantore van de Koloniaal Ontvanger.

Met ingang van de 1ste Juli 1937 is aan de tijd. schrijver E. M. Newton eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan Mej. L. C. Coomvalius, gouvermens vroedvrouw, is met ingang van de 15de Juni 1937 4 weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan 5 maanden binnenlands velof.

De Heer J. J. Lew, is met ingang van de 16de Juni 1937 benoemd tot tijdelijk onderwijzer 4de klasse bij het Openbaar Onderwijs in Curaçao en te werk gesteld aan de Openbare school voor uitgebreid lager onderwijs (Julianaschool) te Oranjestad op Aruba.

Met ingang van de 16de Juni 1937 zijn Mej. M. A. Schotborgh, D. Monte en A. A. Con benoemd tot tijdelijk gouvernements-vroedvrouw.

Mej. O. Gonzales is met ingang van de 1ste Juni 1937 tot tijdelijk gouvernements-vroedvrouw benoemd en werkzaam geseld op Aruba.

Met ingang van de 17de Juni 1937 is aan de tijdelijk schrijver B. G. C. Til 3 maanden vrijstelling van dienst verleend met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen.

INGEZONDEN.

Protest.

De mensch wil eenmaal gaarne aanhooren hoe en wat het is; een kwaal, welke een zeer moeilijke genezing kent. Dit echter is daarom nog geen reden om bij het aanhooren van zoo een stukje waarheid zich als „getrapt" te gevoelen, neen, duizendmaal neen, want het is toch geen beschuldiging van moord of diefstal. Door kalm over te stappen met de volle overtuiging, dat het geen beschuldiging is, doch de waarheid, geeft aan hem, die de woorden sprak genoeg aanleiding om te gelooven dat een edel en verdraagzaam karakter het mooiste bezit is van alle eigenschappen van den mensch. Maar wanneer men zijn boekje te buiten gaat en een volk in het algemeen krenkt, dus geen waarheid, dan kent dat geen stilzwijgendheid.

Hoe groot was daarom niet de verwondering van de Surinamers, toen in de „Beurs- en Nieuwsberichten" van 12 Junu j.l. het volgend stukje onder de rubriek „Van week tot week" verscheen:

In de stad de wildste geruchten over relletjes in Suriname; en zou daar een groep lieden zelfs zoo ver gegaan zijn, aansluiting bij... Brazilie te verlangen! Het kan natuurlijk altijd nog gekker: waarom eigenlijk de Republiek niet uitgeroepen? Dan weten wij nog wel een geschikte president die het partijtje met ijzeren hand regeeren zal onder het motto: „Terug naar de Natuur — de Bosschen in!" Maar onze Surinaamsche vrienden — en dat zijn er gelukkig vele — zullen wel verstandiger zijn. De slordige duit die het Moederland jaarlijks trouw bijpast is nog steeds welkom. En trouwens wat draven we door... het zijn immers maar geruchten.

Hun verwondering was zoo groot, dat zij niet konden begrijpen hoe het mogelijk was dat hun zoo'n verwijt gemaakt werd op grond van valsche en zeer overdreven zelfs, onmogelijke berichten, en nog wel door een bij uitstek Hollandsche krant voor het gebiedsdeel Curaçao.

Dat de nieuwsbladen te Paramaribo dit geval niet ongemerkt de linie laten passeeren is een feit, doch wij willen nu reeds tegen deze schrijfwijze protesteeren waarbij een geheel erkentelijk volk wordt neergehaald.

Wij vragen dan af, waar blijft cultuur en beschaving?

Mijnheer de Redacteur hartelijk dank voor de verleende plaatsruimte.

Mulat.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Op de Queen Mary brak een staking uit, waardoor het schip een uur vertraging ondervond.

Volgens berichten zou de bekende Communist Bela Kun in Rusland gefusileerd zijn.

Doumerge die van 1924 — 1931, president was der Franse republiek, is op 73-jarige leeftijd overleden.

Er zijn Frans-Engelse besprekingen gaande over de erkenning der Spaanse Nationalisten.

UIT NEDERLAND.

De Franse Maarschalk Petain bracht een bezoek aan Nederland.

Op 5 Oct. zullen Euwe en Aljechin een revanchmatch spelen in verschillende steden van ons land.

Het Nederlandse werkelozencijfer is reeds gedaald tot onder het niveau van 1934.

Volgens het gepubliceerde weekverslag van de Nederlandse Bank steeg de voorraad Goud met 49.97 millioen gulden, het beschikbare metaalsaldo steeg met 30.31 millioen. Het bedrag aan bankbiljetten in omloop daalde met 10.2 millioen. Het saldo van de rekening-courant met het Rijk steeg met 11.7, dat met anderen met 50.000 millioen.

In verband met de Kabinetsformatie werd Minister Lidt de Jeude door H.M. de Koningin in audiëntie ontvangen.

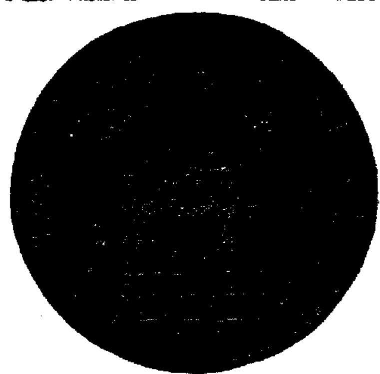
De Maatschappij ter bevordering van de Nederlandse letterkunde kende de van de Hoogtprijs aan Mevrouw Henriette van Eyck toe. Mevrouw Romein Verschoor zal de Wijnand Franken prijs ontvangen.

Minister Colijn heeft nog weder een onderhoud gehad met de Heer Goseling, voorzitter der R.K. Fractie. Oud Min. Steenberghe en Minister Lidt de Jeude.

Het Kathol. 1e Kamerlid Mr Romme was door Colijn aangezocht voor Minister van Sociale Zaken.

Te Rotterdam heeft men een aanvang gemaakt met de tunnelbouw.

De Vicepresident van het Nederlands-Rode Kruis Jhr. Roël zal binnenkort als zodanig aftreden.



SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-PROGRAMMA

A-Klasse:		B-klasse:	
	MUNDO NOBO		
20 Juni	: R.C.C. 1 — Transvaal 1 (B. L. Dijk)	20 Juni	: Be Quick — Feyenoord * (I. Dania)
27 Juni	: Volh. 1 — Transvaal 1 (B. L. Dijk)	27 Juni	: D.D.V.O. — Hilversum * (J. L. C. Pengel)
4 Juli	: R.C.C. 1 — S.U.B.T. 1 (O. Corsica)	4 Juli	: Feijenoord — J. Curaçao * (A. R. Ercol)
11 Juli	: J. Holl. 1 — Hollandia 1	11 Juli	: Atletico — P.S.V. *
	RIO CANARIO.		
20 Juni	: Asiento 1 — S.U.B.T. 1 (H. Elfrink)		
27 Juni	: Asiento 1 — Hercules 1 (H. Elfrink)		
4 Juli	: Hollandia — Volharding (A. Oehlers)		
11 Juli	: Asiento 1 — Volh. 1	11 Juli	: J. Curaçao — Hilversum *
	SCHERPENHEUVEL.		
20 Juni	: Volh. 1 — Hercules 1 (F. Kranenburg)	20 Juni	: Scherph. 2 — J. Holl. 2 * E. R. Jansen)
27. Juni	: R.C.C. 1 — Scherp. 1 E. R. Jansen)		
4 Juli	: Asiento 1 — Scherph. 1 (A. Jesurun)		Res. A-klasse
11 Juli	: S.U.B.T. 1 — Transvaal 1	11. Juli	: Hercules 2 — Scherp. *

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om [illegible]ie uur.

Ingeschreven als werkende leden van Volharding: A. Cena, E. Martina, R. Ferni. en afgeschreven: P. Leano.

Afgeschreven als werkend lid van Hercules: M. Laken.

Afgeschreven van de ledenlijst van S.U.B.T.: J. Arion, J. Koster, J. Martis en W. Nahr; ingeschreven als donateur: P. A. Lenderbor.

Ingeschreven als werkende leden van Jong Curaçao: E Martis en J. Daantje.

Ingeschreven als werkende leden van R.C.C.: M. Laken.

HET BESTUUR.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

SCHEPENLIJST OVER JUNI 1937.

16	Ned.	Irena	Sto. Domingo	Sto. Domingo
17	„	El Libertador	Maracaibo, Aruba	Aruba, Maracaibo
17	„	Simon Bolivar	Pto. Limon	Amsterdam
18	Duitsch	Waldraut	Pto. Colombia	Hamburg
18	Fransch	Cuba	Cristobal	Le Havre
18	Ned.	Astrea	Maracaibo	New York
19	Duitsch	H. C. Horn	Hamburg	Cartagena
19	Ned.	Iris	Centraal Amerika	Centraal Amerika

Ned. vliegtuig Snip of Oriol.
Naar La Guaira op 22, 24 en 29 Juni 1937.
Naar Maracaibo op 21, 23, 25, 28 en 30 Juni 1937.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MAATSCHAPPIJ N.V.
Afvaarten van Curaçao:

Naar Santa Marta, Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal, Kingston, en Pto. Limon:

MS. „COLOMBIA"		27 Juni
SS. „VENEZUELA"	Gaat niet naar K'ston	14 Juli
SS. „COSTA RICA"		26 Juli

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados, Plymouth, Havre, Amsterdam en Hamburg:

SS. „CRIJNSSEN	1 Juli
SS. „COLOMBIA"	15 Juli
SS. „VENEZUELA	29 Juli

Naar Pto. Cabello en New York:

SS. „ORANJE NASSAU"	21 Juni
SS. „STUYVESANT"	12 Juli

Naar Pto. Cabello, La Guaira, Guanta, Cumana, Pampatar, Carupano Trinidad, Georgetown, Paramaribo, Madeira, Plymouth, Havre en Amsterdam:

SS. „VAN RENSSELAER"	20 Juni
SS. „ORANJE NASSAU"	11 Juli

Naar Pto. Cabello en New York:

SS. „AMOR"	2 Juli

Naar La Guaira (direct):

SS. „EL LIBERTADOR"	28 Juni
SS. „EL LIBERTADOR"	7 Juli

Naar Cristobal en Zuid Pacific Kust:

SS. „BARNEVELD"	26 Juni
SS. „BREDA"	10 Juli

Direct naar Liverpool en Rotterdam:

SS. „BAARN"	24 Juni
SS. „HELDER"	6 Juli

Naar Maracaibo via Aruba:

SS. „EL LIBERTADOR"	Zondag	20 Juni	5 p.m.
SS. „AMOR"	Woensdag	23 Juni	5 p.m.
SS. „EL LIBERTADOR"	Vrijdag	25 Juni	11 a.m.
SS. „EL LIBERTADOR"	Maandag	28 Juni	11 a.m.
SS. „AMAZONE"	Woensdag	30 Juni	5 p.m.

Naar Bonaire, St. Thomas, St. Martin, Saba, St. Eustatius en St. Kitts:

SS. „BARALT"	3 Juli

BEKENDMAKING.

Ter Gouvernements-Secretarie wordt voor onmiddellijke indiensttreding gevraagd een tijdelijke arbeidskracht voor drie a vier maanden tegen een maandloon van f. 125.- M.U.L.O. diploma of daarmee gelijkgesteld onderwijs en kennis van machineschrijven en administratieve werkzaamheden vereischt.

Inlichtingen te verkrijgen bij den Hoofdcommies ter Gouvernements-Secretarie den heer M. B. Bartels Daal.

De Gouvernements-Secretaris.

GRONEMEIJER.

S. E. L. MADURO & SONS
Scheepvaart Afdeeling.
Wijzigingen voorbehouden.

New Zealand & Shaw Savill & Albion Lijnen.

Naar: Kingston, Panamá & New Zeeland

SS. „Arawa"	22—23 Juni
SS. „Matarao" *	20—21 Juli

* Doet Kingston niet aan.

Naar: Southampton & Londen.

S.S „Akaroa"	16—17 Juni
S.S. „Remuera"	8—9 Juli

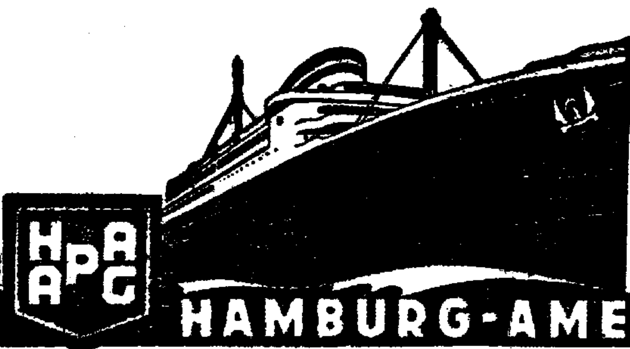
Aluminum Lijn.

Naar: La Guaira & Paramaribo.

S.S. „Lindvangen"	21 Juni
S.S. „Sorvangen"	5 Juli

Naar New Orleans, La.

S.S. „Lindvangen"	5 Juli
S.S. „Austvangen"	16 Aug.



HAPAG HAMBURG-AMERIKA LINIE

Next sailings from CURACAO:

To EUROPE, via Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad and Barbados:

MS. „CORDILLERA"	June 24
MS. „PHOENICIA"	July 8
MS. „CARIBIA"	July 22
SS. KYPHISSIA"	Aug. 3

To CENTAL AMERICA (Pto Columbia, Cartagena, Cristobal, Pto. Limon, Pto. Barrios):

MS. „PATRICIA" (calling at Aruba)	June 23
SS. „KYPHISSIA"	July 3
MS. „CARIBIA"	July 7
MS. „PHRYGIA"	July 21

To MARACAIBO:

[illegible] in connection [illegible] steamers.

EDWARS, HENRIQUEZ & CO., Curaçao, Tel. 106
ARUBA TRADING CO., Aruba.

PROGRAMMA VAN DE CUROM.

Zaterdag, 19 Juni.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus.

7.05 — 8.00
Een uur lichte Muziek.

1. The Gypsy Princess, Kalman
2. Where the lark sings, Franz Lehar International Concert Orchestra
3. A hunt in the Black Forest
4. In a clock store Brunswick Concert Orkest
5. Largo, Händel
6. Het Angelus Orgel soli gespeeld door Lew White
7. Granny, Gustav Langer
8. A night in Madrid Brunswick Concert Orkest
9. Csardas
10. Gysy's Serenade International Concert Orchestra

8.00 — 9.00
Dansmuziek

1. Hinterm blauen Meer, slowfox
2. Ich brauche Liebe, slowfox Erich Börschel en Orkest
3. Long ago and fara way
4. San Francisco, foxtrot Ben Bernie en Orkest
5. Bayerische Polka, bazuin solo
6. Tiptop, foxtrot, harmonica solo e Begeleiding Adalbert Lutter en zijn Orkest
7. Die verliebte Harmonika, foxtrot
8. Step Boys, foxtrot Adalbert en zijn Orkest
9. I gotta have you, foxtrot, The Midnight Airdales
10. My strongest weakness is you, foxtrot, The Ipana Troubadours
11. Ich hät' so gerne an dch geglaubt, slowfox
12. Ungeküsst solist du dicht schlafen geh'n, slowfox Adalbert Lutter en zijn Orkest
13. Weinen und lachen, Argentijnse tango
14. Pato!, tango Adalbert Lutter en zijn Orkest
15. Im Puppenladen, foxtrot Adalbert Lutter en zijn Orkest
16. Beim ersten Kuss, foxtrot Adalbert Lutter en zijn Orkest
17. I never dream, foxtrot
18. Hangin' on the garden gate, foxtrot
19. Konfetti, wals musette
20. Carillon, Adalbert Lutter en zijn Orkest

9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus.

Zondag, 20 Juni 1937.

Gemengd Programma.

1. Schaefer's Sontagslied, Kreutzer, Uhland
2. Waldandacht, Franz Abt, gez door Karl Schmitt-Walter
3. Maria Wiegenlied, Max Reger
4. Marienlied Marx, gezongen door Erna Sack
5. The lonely wanderer, Grieg
6. Le Carnaval Russe, Wieniauwsky, viool, soli door Miehel Piastro
7. Das Zauberlied, Meyer; Hellmund
8. Du solist der Keiser meiner Seele Sein, Stoltz gezongen door Joseph Schmidt
9. La Folleta, Marchesi
10. Canzonetta, Milloecker, gezongen door Erna Sack
11. Piano potpourri door Peter Kreuder
12. I & II
13. Oude Herinneringen I & II
14. Harmonica, duet door Hodlars
15. Zoo in het bosch met ons beiden
16. Gevangenisleed, gez. door Tholen & van Lier
17. Habla Bandoneon, tango
18. The Continental, fox trot Erich Borschel en zijn orkest
19. Hemelhuis, Hullebroek, de Clercq
20. Studentelied, Hullebroek Visser gez. door Emiel Hullebroeck
21. Anima mía, tango
22. Ich bin das Herz von Paris, Wals Hans Bund en zijn orkest
23. Wien Weib und Gesang, Strauss
24. Kaiser, Walzer, Strauss, Walter Fenske en zijn orkest
25. Zwei wie wir, foxtrot
26. Build a little home, fox trot Musicus Dansorkest
27. Undsoweiter, undsoweiter, foxtrot
28. Fire works, fox trot Heinz Wehner en zijn orkest
29. Ja, bei Nacht, tango
30. Eine Nacht auf Java, tango, Adalbert Lutter en zijn orkest
31. Smoke gets in your eyes, foxtrot
32. I never slept a wink last night, foxtrot Ronny Darre en zijn orkest
33. I won't dance, 'foxtrot
34. Don't ever leave me, foxtrot, Peter Kreuder en zijn orkest
35. Congojas, tango
36. Piedad, tango, Orchestra Bianca, Bachicha
37. Sweet Marie
38. Just like a butterfly, gez. door the Singing Sophomores
39. Solitude, foxtrot
40. Easy to love, foxtrot



„FATHER DIVINE IN ZIJN „HEMEL". „Father Divine", de Amerikaaanse zwarte priester die zichzelf „God" noemt, wordt hierboven getoond (links) in zijn hemel te Harlem waar zijn aanhangers hem met geschreven gebeden overladen.

Een Dominee over het Pausdom.

Hoevele giftige pijlen sedert de eerste eeuwen tevergeefs waren afgeschoten om de waarheid van de Paus neer te halen, rusteloos blijven sommige Protestanten deze manoeuvre voortzetten.

Zo kreeg ik van een mijner Protestantse kennissen een brochure ter lezing, geschreven door ds. Kropp, waarbij schrijver de onafgebroken opvolging der Pausen tegenspreekt niet alleen, maar ook beweert: „dat onder de Pausen een giftmenger en gewezen zeerover [illegible] gelijk aan het bestuur kwamen; dat men zelfs een 12-jarige knaap tot Paus aanstelde en dat deze knaap-Paus zijn titel aan anderen heeft weten te verkopen doch zelf aan het bestuur bleef", enz.

Hier moet men de moed (?) van die schrijver bewonderen om zulke beschuldigingen de wereld in te slingeren. En het is ook geen bagatel om die, met de stukken in de hand, categorisch te weerleggen. Daar heeft die „geachte" schrijver zeker ook een wissel op getrokken, maar die goede man vergeet, dat de onwaarheid zijner voor de Katholieke gevoelens zo diep kwetsende aantijgingen, subjectief is aan te tonen, wat ik naar mijn kunnen, hier ook zal trachten te doen.

Ik betwijfel of er ooit een haat heeft bestaan, zo onzinnig, zo vinnig en zo intens, als die van Luther tegen het Pausdom. Dat hij zijne veroordeling door de Paus, geheel aan zichzelf te wijten heeft, blijkt hieruit dat hij zijn priesterplicht verzaakte en zelfs kort nadat hij zijn monnikkleed had afgeworpen (Dec. 1524), met de afvallige kloosterzuster Catharina van Bora een verbintenis aanging. (13 Juni 1525).

In 1530 schreef hij: „Wij zijn overtuigd dat het Pausdom de zetel is van de ware antichrist en wij geloven dat ter wille van het heil der zielen, tegen zijn valsheid en bedorvenheid, ons alles geoorloofd is."

In 1543 gaf hij in een zijner schrifturen de raad: „om het uitvaagsel van het Roomse Sodoma aan te grijpen en zich handen te wassen in hun bloed."

In zijne Tafelreden (gedrukt in 1571) noemde hij de mindere geestelijken: varkens, dienaars van hun buik; de Paus: zottenkoning, Paus-ezel."

De avond vóór zijn dood nog (18 Febr. 1546) schreef hij, volgens getuigenis van de hem behandelende geneesheer Ratzeberger, met krijt aan de wand: „Pestis eram vivus, moriens ero mors tua, papa!"

(Ik was uw pest in het leven, stervend zal ik uw dood zijn, Paus!) Ene voorspelling die machteloos bleek tegen het woord: Gij zijt Petrus en op deze steenrots zal Ik Mijn Kerk bouwen."

Ene opstapeling dus van gescheld, zonder meer. Feiten worden niet genoemd.

Indien dus die punten door ds. Kropp genoemd, werkelijk waren gebeurd, dan waren het ook de beste wapens voor de van haat gloeiende Luther, om de Paus te treffen.

Nu Luther, trots zijn haat, geen enkele uitlating in die richting heeft gedaan, dienen wij 's dominees beweringen als even zovele fantasieën te beschouwen. Trouwens, bekend is het, dat zulks zo ongeveer de gewone methode is der Hervormers om het Katholicisme te bekladden. Gelukkig zijn niet alle Protestanten van dat gehalte. Velen onder hen schromen niet om ridderlijk voor de dag te komen met hun heldere kijk op „Paapse" zaken.

schrijver Macaulay, zijne grote bewondering over de onafgebroken reeks van het Pausdom, door de volgende bewoordingen:

„De geschiedenis der R.K. Kerk verbindt de twee grote tijdvakken der menselijke beschaving. Geen andere instelling is in stand gebleven, die de geest terugvoert naar de tijd, toen de rook der offers opsteeg uit het Pantheon, toen tijgers en luipaarden rondsprongen in het Flaviaans Amphitheater.

De fierste Koningshuizen zijn pas van gisteren, in vergelijking met de rij van Roomse Opperpriesters. Die rij volgen wij in onafgebroken reeks van de Paus die Napoleon kroonde in de 19de eeuw, tot de Paus die Pepijn kroonde in de 8ste eeuw; en verre nog voorbij de tijd van Pepijn, strekt zich deze dynastie uit tot zij zich verliest in de schemering der fabelen. Het Pausdom bleef, niet in verval, niet als een zuivere antiquiteit, maar vol leven en jeugdige kracht. De Katholieke Kerk zendt nog altijd naar de verste streken der wereld missionarissen, even ijverig als zij die met Augustinus in Kent landden, en nog altijd staat zij tegenover vijandelijke koningen met dezelfde onbeschroomheid, waarmede zij Atilla tegemoet trad! Het getal harer kinderen is groter dan ooit te voren. Hare veroveringen in de nieuwe wereld hebben ruimschoots vergoed, wat zij in de oude verloor... Wij zien ook geen enkel teken, dat het naderend einde hare lange heerschappij voorspelt. Zij zag de opkomst van alle staatsbesturen, van alle kerkelijke instellingen, die heden in de wereld bestaan [illegible] dat zij niet bestemd is, ook aller einde te aanschouwen.

Zij was groot en geëerd, voordat de Sakser zijn voet zette op Brittannië, voordat de Frank de Rijn overstak; toen de Griekse welsprekendheid nog bloeide te Antiochië; toen nog afgoden werden aanbeden, in de tempel van Mekka. En zij kan nog in onverminderde kracht bestaan, als een of ander reiziger uit Nieuw-Zeeland zich, te midden ener uitgestrekte eenzaamheid, zal neerzetten op een gebroken boog der London-Brigde, om schetsen te maken van de ruïne der St. Pauluskerk." 1)

Ziedaar de ontboezeming van een niet-Katholiek, dus van zeer onverdachte zijde. Wij krijgen hier dus over hetzelfde onderwerp, twee tegenstrijdige lezingen; de ene gegeven door een dominee, de andere door een schrijver van naam, voor wien in het belang zijner reputatie, ene eerlijke vermelding der historische feiten de voornaamste eis is, en dus niets uit de pen zal laten vloeien zonder ene grondige nauwgezette bestudering.

Waarlijk, een groot verstand is hierbij niet nodig, om met alle beslistheid te zeggen waar de laster ligt!

Bovendien vindt men in de Katholieke apogetische lectuur de genoemde beweringen, die al van oude daum zijn, zo voldoende weerlegd, dat het niet nodig is, daarbij nog langer stil te staan.

Zo werden deze en dergelijke dwalingen reeds weerlegd in het bekende werk uit Schaapman's eerste tijd: „Geschiedvervalsing", geschreven door „Drie vrienden der waarheid". Verder kan naar Devivier's Apologie van het Christendom verwezen worden.

Zo wijdde in 1840 de Protestantse

1) Critical and historical Essays, — Edit. Tauchnitz-IV, bl. 98.

K
K B O
O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24 — 20.24 uur Curaçaotijd.

Zondag, 20 Juni 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. Een bezoek aan de Amsterdamse Artist (Reportage)
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Medische Causerie
3. Gramofoonmuziek,
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.